საფეხბურთო მარათონის ფინიშზე

თბილისი. ვ.ი. ლენინის სახელობის “დინამოს” სტადიონი.

“დინამო” (თბილისი) – “ყუბანი” (კრასნოდარი) 3:0 (1:0).

“დინამო”: გაბელია, კოსტავა, ჩივაზე, ხინჩაგაშვილი, თავაძე, დარასელია, ხიზანიშვილი (ჟვანია, მე–16 წ.), კაკილაშვილი, ჩელებაძე (მელიქია, 62–ე წ.), ყიფიანი, შენგელია.

“ყუბანი”: ბალახნინი, პოლოვინკო, გრიშინი, სენეჩკინი, ჩებოტარიოვი, ერკოვიჩი, მიხაილოვი, კომაროვი, პლოშნიკი, კალეშინი (ეგოროვი 62–ე წ.), ჰასანოვი.

მსაჯი: ვ. ლიპატოვი (მოსკოვი).

უმაღლესი ლიგის ფეხბურთლთა საკავშირო ჩემპიონატის ფინიშის დაძაბულობა წლეულს განსაკუთრებით მესამე ადგილის მაძიებელთა შორის იგრძნობა, ვინაიდან ჩემპიონისა და ვერცხლის პრიზიორის საკითხი თითქმის გარკვეულია და რაიმე ცვლილება ალბათ, არ მოხდება. ბრინჯაოს მედლების პრეტენდენტთა შორის კი დიდი დავაა. უნდა ითქვას ისიც, რომ ეს ბრძოლა ფინიშის მისადგომებთან კი არა, კარგა ხანია დაიწყო და თითქმის ათი ტურია, რაც მიმდინარეობს. ამ ეტაპზე პრეტენდენტები, შეიძლება ითქვას მაქსიმალურად “დაპროგრამირებულ” შედეგებს აღწევენ, მაგრამ მაინც თავს იჩენს შუა სეზონში ან იქნებ მის დასაწყისში დაკარგული ქულები, რასაც დღეს აშკარად “ბრინჯაოს ფასი” ენიჭება. გულშემატკივრებს ისღა დარჩენიათ, მოთმინებით დაუცადონ საფეხბურთო მარათონის ბოლო მატჩებს, რომლებიც საბოლოოდ გაარკვევს პრიზიორებს.

როგორც ცნობილია, მესამე ადგილისთვის ბრძოლაში მდევრის როლში გამოდის თბილისის “დინამო”. მან ჩემპიონატის დასკვნითი ტურის წინ უძლიერესთა ლიგის დებიუტანტი, აგრეთვე მერმის მისი დატოვების ერთ–ერთი კანდიდატი კრასნოდარის “ყუბანი” მიიღო. მეტოქეთა სატურნირო მდგომარეობამ გარკვეულად განსაზღვრა თვით შეხვედრის დაძაბულობა, მაგრამ მაინც მასპინძელთა უპირატესობა ყველა რგოლში აშკარა იყო, მათი გამარჯვება ეჭვს არ იწვევდა.

სტუმრებს ფაქტიურად ორად ორი მოთამაშის იმედი უნდა ჰქონოდათ. ესენი იყვნენ მათი კაპიტანი პლოშნიკი და კალეშინი (#10), რომელთაც ნახევარმცველი ერკოვიჩის (#6) მხარდაჭერით შეეძლოთ სახიფათო მომნტები შეექმნათ გაბელიას კართან, რასაც ისინი ეპიზოდურად ახერხებდნენ კონტრიერიშების შედეგად. რაც შეეხება თბილისელებს, მათ ამ დღესაც ყველაფერი გამოსდიოდათ. შეხვედრის პირველსავე წუთზე მეტოქე საკუთარ ნახევარზე იყო მიჯაჭვული.

მასპინძლები შეტევაზე მთელი ძალებით გადადიოდნენ და ფლანგებიდან ავიწროვებდნენ მოწინააღმდეგეს. ამას ისინი საკმაოდ მაღალ ტემპში ასრულებდნენ და მეკარე ბალახნინს პირველივე წუთებზე გაუჩნდა სამუშაო. მიუხედავად მასპინძელთა ასეთი უპირატესობისა, მეტოქეებმა პირველივე შესაძლებლობის შედეგად ხელსაყრელ პოზიციაზე გაიყვანეს ერკოვიჩი, რომელმაც შორი მანძილიდან ძლიერად დაარტყა დინამოელთა კარში, მაგრამ გაბელია ადგილზე დახვდა ამ ბურთს. ამას მოჰყვა პლოშნიკის ღრმა რეიდი თბილისელთა ზურგში, იგი პირისპირაც გავიდა მეკარესთან, თუმცა ბოლო მომენტში ვერ მოახერხა ბურთის დარტყმა. ამის შემდეგ დინამოელები მთლად დაეპატრონენ მინდორს და “ყუბანის” კარს აშკარა საშიშროება შეექმნა. 32–ე წუთზე ჩელებაძე თავით მისწვდა მარჯვენა ფლანგიდან კარის გასწვრივ ჩაწოდებულ ბურთს და შორეული კუთხისაკენ გაგზავნა იგი, მაგრამ მეტოქის ერთერთმა მცველმა თავითვე დააბრუნა ბურთი უკან. აქვე

ჩელებაძემ ზუსტად გამოიყენა მსგავსი გადაცემა, ოღონდ იგი ამჯერად მარცხნიდან მიიღო კაკილაშვილისაგან და გახსნა ანგარიში.

შესვენების შემდეგ კრასნოდარელებს გოლის გაქვითვის შესაძლებლობა მიეცათ, როცა მსაჯმა ვ. ლიპატოვმა 11–მეტრიანით დააჯარიმა დინამოელები. მაგრამ გაბელიამ მოიგერია პლოშნიკის დარტყმა. შეხვედრის 70–ე წუთზე კი "ყუბანი" თავად დაჯარიმდა პენალტით, შენგელიამ ზუსტად გაგზავნა ბურთი კარის ბადეში, 4 წუთის შემდეგ კი დინამოელთა საუკეთესო ბომბარდირი – შენგელია საჯარიმო დარტყმის შედეგად სწრაფად დაუსხლტა მეთვალყურეებს და თავისი მე–16 ბურთი გაიტანა მეტოქის კარში. ანგარიშით 3:0 გაიმარჯვა "დინამომ", რომელიც ბრინჯაოს მედლებისა და დიდი ანგარიშით მოგებათა სპეციალური პრიზის მოპოვების შანსებს ინარჩუნებს.

ამ მატჩით თბილისელები გამოემშვიდობნენ წლევანდელ დიდ ფეხბურთს, ყოველი გამომშვიდობება კი გარკვეულ სინანულს იწვევს, მაგრამ ამჯერად ყოველგვარ სევდასა და ნაღველზე ზედმეტია ლაპარაკი, ვინაიდან ამ მატჩში, ისევე როგორც სეზონის ფინიშზე, ძლიერად ჟღერდა თბილისელთა თამაში, რაც ოპტიმისტურად განგვაწყობს მომავლისადმი. ასეთი იმედი კი დროის ხანგრძლივობასაც საგრძნობლად ამცირებს და მოდით, ჩვენც მომავლის დიდი რწმენით დაველოდოთ 1981 წლის 4 მარტს, როცა თბილისის "დინამო" ევროპის ქვეყნების თასების მფლობელთა თასის პირველ მეოთხედფინალურ მატჩში წარსდგება, რომლის სტარტი მან ასე ჩინებულად აიღო.

უ. ჭიჭინაძე.
"ლელო", 25 ნოემბერი, 1980 წ.